Dosarul nr. 2-15893/2025
(2-25105729-12-2-25072025-1)
Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 17 octombrie 2025.
Cererea de apel înregistrată la data de 11 noiembrie 2025.
Conform art. 236 alin. (6) Cod de procedură civilă, în cazurile prevăzute la alin. (5), completul de judecată va întocmi hotărârea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărârii, după caz.

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 octombrie 2025 municipiul Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), Victoria Bogomolova, examinând unipersonal cauza civilă, în procedura cererilor cu valoare redusă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de A.P.L.P. nr. 54/35 COOP către Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele reclamantei expuse în cererea de chemare în judecată:

La 16 iulie 2025, A.P.L.P. nr. 54/35 COOP, a sesizat instanţa de judecată, Judecătoria Chişinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată către Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr datoria pentru energia termică în mărime de 4 357, 67 (patru mii trei sute cincizeci şi şapte) lei, 67 bani, cheltuielile judiciare în mărime de 2 200 (două mii două sute) lei, compuse din 2 000 (două mii) lei pentru asistenţa juridică şi 200 (două sute) lei, taxa de timbru şi încasarea în mod solidar de la Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr a taxei de stat.

Conform cererii de chemare în judecată, A.P.L.P. nr. 54/35 COOP, pârâţii sunt proprietarii/locatarii apartamentului din *****. Reclamanta este gestionarul fondului locativ din blocul locativ menţionat, calitate în care prestează pârâţilor servicii comunale şi necomunale, inclusiv de livrare a energiei termice. În pofida faptului că serviciile nominalizate au fost prestate pârâţilor, aceştia nu au achitat plata pentru serviciile locativ comunale de livrare a energiei termice conform situaţiei din „31” august 2024 în sumă 4 357, 67 lei, potrivit informaţiilor anexate la prezenta.

Astfel, constată că pârâţii au admis o întârziere la plata serviciilor prestate, neglijând obligaţiunile legale de plată a acestora conform facturilor lunare întocmite pe numele pârâţilor, ce conţin data până la care urmează a fi efectuată plata corespunzătoare.

Indicând prevederile art. 25 alin. (1)-(5) al Legii serviciilor publice gospodărie comunală, art. 37 alin. (3), 51 alin. (4) al Legii cu privire la locuinţe, pct. 17, 18 ale Regulamentului cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării/reconectării acestora de la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, precum şi pct. 4, 31, 68, 112-113, 115 al Regulamentului cu privire la prestare şi achitarea serviciilor comunale

şi necomunale aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 281 din 17.04.2024, cât şi prevederilor art. 774, 776 şi 858 din Codul civil şi raportând dispoziţiile normelor citate supra la circumstanţele relatate, conchide că serviciile publice comunale şi necomunale se prestează de către gestionarul fondului locativ la locul de consum ce aparţine proprietarului/locatarului şi se achită de către acesta în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, întocmirea facturii corespunzătoare constituind o dovadă scrisă a existenţei între prestator şi beneficiar a raporturilor juridice contractuale aferente.

Conchide că, prin prisma dispoziţiilor normelor precitate că, serviciile publice comunale şi necomunale se prestează de către gestionarul fondului locativ la locul de consum ce aparţine proprietarului/locatarului şi se achită de către acesta în conformitate cu prevederile legislaţiei, întocmirea facturii corespunzătoare, constituind o dovadă scrisă a existenţei între pestatator şi beneficiar a raporturilor juridice contractuale aferente.

Corespunzător, menţionează că, prestarea serviciilor comunale şi necomunale de către reclamantă este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâţilor, fapt acceptat în calitate de dovadă a raportului obligaţional civil, inclusiv potrivit Recomandării Curţii Supreme de Justiţie nr. 11 din 2012 privind examinarea cererilor depuse de S.A. „Termoelectrică”, S.A. „Apa-Canal”, S.A. „Chişinău-Gaz”.

Mai mult decât atât, susţine că, potrivit Recomandării CSJ nr. 88 din 25.02.2016 cu privire la modul de aplicare a ţin de prestarea serviciilor publice de gospodărie unor dispoziţii legale la soluţionarea pricinilor comunală, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriaşii şi locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine şi încăperilor nelocative), aceştia din urmă sunt obligaţi să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite. Astfel, susţine că, în baza legislaţiei pertinente, pârâţii au obligaţia legală de a achita valoarea serviciilor prestate acestora de către reclamantă, iar neexecutarea acestei obligaţii justifică reclamanta de a pretinde încasarea silită a datoriei formate prin hotărâre judecătorească.

Aspecte de procedură:

La 27 iulie 2025, conform fişei de repartizare, cererea de chemare în judecată, a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, judecătorului Victoria Bogomolova (f. d. 1).

Prin Încheierea din 28 iulie 2025, s-a acceptat spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de A.P.L.P. nr. 54/35 COOP către Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, fiind stabilită şedinţa de judecată fără participarea părţilor pentru data de 17 octombrie 2025 (f. d. 21-22).

Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 28 iulie 2025 şi cererea de chemare în judecată cu anexe, a fost expediată în adresa pârâţilor şi anume *****, cu aviz de recepţie, corespondenţa fiind returnată instanţei cu menţiunea „nereclamat”(f. d. 23-27).

Corespunzător, judecătorul va reţine prevederile art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care indică că, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de

primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

Conform art. 105 alin. (1) şi (5) din Codul de procedură civilă, citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmânează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei. Citaţia sau înştiinţarea adresată persoanei fizice se înmînează personal contra semnătură pe cotor. Citaţia sau înştiinţarea adresată unei organizaţii se înmînează persoanei cu funcţie de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenţei acesteia, se înmînează în acelaşi mod unui alt angajat, considerîndu-se recepţionată de organizaţie.

În conformitate cu art. 106 din Codul de procedură civilă, dacă destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, persoana împuternicită să o înmâneze consemnează refuzul pe citaţie sau înştiinţare şi o restituie instanţei judecătoreşti. Persoana care refuză să primească citaţia sau înştiinţarea se consideră înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data şi ora efectuării unui act procedural. Neprezentarea ei în instanţă nu împiedică judecarea pricinii sau efectuarea actului procedural.

Reieşind din sensul dispoziţiei art. 106 din Codul de procedură civilă, determinat din perspectiva interpretării logico-gramaticale a textului legal, denotă faptul că, refuzul de a primi citaţia sau înştiinţarea ori nereclamarea destinatarului, pentru ridicarea corespondenţei, poate fi considerat că ultimului i s-a comunicat actul de procedură.

La acest capitol, judecătorul menţionează că dispoziţii similare sunt prevăzute şi la pct. 82 din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poştale nr.1457 din 30 decembrie 2016 potrivit cărora ”trimiterile poştale (scrisori) cu menţiunea „Predarea în mână proprie”, „Citaţie” sau „Înştiinţare”, se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poştală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poştală. Avizul de sosire potrivit pct.2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 este un formular, prin care destinatarul trimiterii poştale este invitat să se prezinte la oficiul poştal pentru a o ridica”.

Din sensul normei legale precitate, se deduce obligaţia pozitivă a pârâtului Sîrbu Serghei, de a se prezenta la oficiul poştal pentru a ridica trimiterile expediate de către Judecătoria Chişinău. Respectiv, nesolicitarea sau refuzul destinatarului, la caz, Sîrbu Serghei, de a recepţiona trimiterile poştale expediate de către Judecătoria Chişinău se echivalează cu înştiinţarea acestuia.

Totodată, analizând informaţia publică plasată pe pagina web a ÎS „Poşta Moldovei”, la rubrica „serviciul on-line de urmărire a expedierii (Track & Trace)”: https://www.posta.md/en/track-trace/mailing/DS8024843918AS, https://www.posta.md/en/track-trace/mailing/DS8024843919AS, https://www.posta.md/en/track-trace/mailing/DS8024843922AS, rezultă că, scrisorile remise de Judecătoria Chişinău, au sosit la oficiul de livrare la 1 octombrie 2025, pentru înmânare destinatarului, la caz, lui Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr, însă, la momentul distribuirii plicului/scrisorii destinatarii nu erau disponibili, livrarea fiind

una nereuşită, clienţii fiind avizaţi, fiind lăsat aviz de sosire pentru a se prezenta la oficiul poştal şi a ridica trimiterea poştală.

Oficiul poştal, ţinând cont de prevederile pct. 101 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 a păstrat în unitatea poştală, în aşteptarea destinatarului, timp de 15 zile calendaristice, din ziua următoare zilei de sosire a acestora în oficiul poştal de destinaţie, plicurile au fost returnate expeditorului cu menţiunea factorului poştal „nereclamat" (f. d. 25-27).

Conform informaţiei validate în MConnect pârâţii îşi au viza de domiciliu la adresa la care au fost citaţi *****, însă nu au ridicat corespondenţa.

Prin urmare, a fost considerată posibil examinarea cauze, prin prisma normelor relevate, judecătorul concluzionând despre comunicarea actelor de procedură pârâţilor Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr.

Aprecierea instanţei de judecată:

Studiind materialele dosarului, conducându-se de prevederile legale care guvernează speţa, judecătorul ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată urmează a fi *admisă,* din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate. 37.

Din interpretarea art. 6 din Convenţia europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Corespunzător, prin prisma art. 6 CEDO şi a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărârii, instanţele de judecată au obligaţia de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părţilor şi legile de care s-a călăuzit instanţa.

În conformitate cu prevederile art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Potrivit prevederilor art.276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.art.172 şi 173 Cod de

procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Totodată, potrivit prevederilor art.276[4] Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod.

Conform art. 9 alin. (1) şi (2) lit. b) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Drepturile şi obligaţiile civile apar: din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) şi (2) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 16 alin. (1) lit. e) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: impunerea la executarea obligaţiei în natură.

Conform art. 774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Potrivit art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) şi (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Art. 1375 alin.(1) Cod civil, statuează că, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită, iar, art.1376 indică, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

În temeiul art. 3 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402- XV din 24 octombrie 2002 serviciile publice de gospodărie comunală asigură furnizarea/prestarea următoarelor servicii: a) alimentarea cu apă; b) alimentarea cu energie termică; c) canalizarea şi epurarea apelor uzate şi pluviale; d) salubrizarea, înverzirea localităţilor; e) asigurarea cu transport public local; f) administrarea fondului locativ public şi privat.

Conform art. 2 din aceeaşi Lege, alimentare cu energie termică reprezintă totalitatea activităţilor şi lucrărilor efectuate în scopul producerii, transportării, transformării şi distribuirii energiei termice către consumatori.

Conform art. 25 alin. (1) din aceeaşi Lege, persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sânt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Iar, în acord cu art. 51 alin. (4) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuinţe, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuinţă se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc şi se repartizează de către administrator pentru fiecare locuinţă necontorizată în funcţie de suprafaţa ei totală [...].

Conform art. 37 alin. (3) din aceeaşi Lege, pe lângă plata pentru închirierea locuinţei din fondul public de locuinţe sau a locuinţei proprietate privată, locatarul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă şi evacuarea apelor uzate, încălzire, alimentarea cu energie electrică, gaze naturale, transportarea deşeurilor menajere solide şi lichide, ascensor şi pentru alte servicii prestate de locator sau de furnizorul de servicii comunale şi ne comunale, conform facturilor prezentate.

În corespundere cu pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.191 din 19 februarie 2002, plăţile pentru serviciile locative, comunale şi ne comunale se percep de la proprietarii, chiriaşii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

În conformitate cu pct.18 din acelaşi Regulament, proprietarii, chiriaşii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc achită plăţile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

Conform art. 25 alin.(5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402XV din 24 octombrie 2002, agenţii economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot să acţioneze consumatorii în judecată în temeiul prevederilor alin.(2)-(4) din legea sus indicată.

Astfel, coroborând prevederile legale citate supra se conchide că serviciile publice de gospodărie comunală se prestează şi respectiv se achită costul acestora, în baza contractelor încheiate cu consumatorii.

Concomitent, se reţine că încheierea unui contract de prestare a serviciului public este nu doar o obligaţiune legală a prestatorului de serviciu, dar şi a consumatorului.

În acelaşi timp, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriaşii şi locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine şi încăperilor ne-locative), aceştia din urmă sunt obligaţi să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.

Concluzia dată, rezultă din prevederile exprese cuprinse în art. 25 alin. (5) din Legea nr. 1402-XV din 24.10.2002, în care se stipulează că, agenţii economici care

furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acţiona conform prevederilor alin.(2)–(4).

Prin urmare, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scuteşte consumatorul de obligaţia de a achita serviciul prestat.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Aşadar, lucrările dosarului denotă cu certitudine că, *****, cu numărul cadastral ***** din *****, aparţine cu drept de proprietate pârâţilor Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-333 din 23.04.1997, înregistrat la 08.08.2003, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile, eliberat de IP „Agenţia Servicii Publice" Departamentul Cadastru (f. d. 12).

Din informaţia cu privire la sumele calculate şi achitate de proprietari/locatari pentru apartamentul din *****, *****, prezentată de gestionarul blocului locativ, rezultă că, pârâţii Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr au acumulat o datorie pentru serviciile comunal-locative şi anume energia termică în sumă de 4 357, 67 lei (f.d.18-19).

Pe cale de consecinţă, instanţa de judecată reţinând faptul că, pârâţii nu şi-au îndeplinit obligaţiile privind plata pentru serviciile comunale, în termenul şi modul prevăzut, astfel acumulând o datorie, care la data examinării cauzei, conform cererii de chemare în judecată, constituie suma de 4 357, 67 lei, ajunge la concluzia de a încasa în mod solidar de la Sîrbu Natalia *****, Sîrbu Serghei ***** şi Sîrbu Alexandr ***** în beneficiul A.P.L.P. nr. 54/35 COOP datoria pentru energia termică în mărime de 4 357, 67 (patru mii trei sute cincizeci şi şapte) lei, 67 bani.

În acelaşi context, judecătorul remarcă că, pârâţii, nu au contestat ordinile de plată care au fost înaintate lunar spre plată. Or, nici un ordin de plată, nu a fost contestat în ordinea şi condiţiile stabilite de lege, despre incorectitudinea sau ilegalitatea acestora nu s-a expus vreo instanţă de judecată, până la moment acestea sunt în vigoare şi produc efecte juridice, iar potrivit Hotărârii de Guvern nr.281, pct. 112-113, obligaţia de plată survine în baza facturilor lunare.

În aceiaşi ordine de idei, judecătorul ţine să învedereze că, facturile de plată a serviciilor comunale reprezintă în sine acte administrative, or, emitentul facturii prestează un serviciu de interes public, astfel încât acestea pot fi contestate în ordinea stabilită de lege, iar până la anularea acestora se instituie potrivit legii prezumţia legalităţii şi veridicităţii facturilor.

Deci, atât timp cât există facturi de plată necontestate, valabile până la momentul de faţă, nefiind revocate de nimeni, ceea nu duce la anularea *ex officio* a acestor acte juridice, condiţii de valabilitate a cărora generează şi efectele juridice, pe care le produce un act juridic perfect legal, pârâţii nu sunt degrevaţi de obligaţia de plată a contravalorii serviciilor prestate.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei

civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvenţională, cererea de intervenţie principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti, precum şi alte cereri prevăzute la pct.1 din anexa nr.1 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Conform art. 84 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii. Taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată şi se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanţelor publice şi responsabilităţii bugetar-fiscale nr.181/2014. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu art. 86 alin. (2) Cod de procedură civilă, persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat şi taxa de timbru după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărîrii.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art. 96 alin. (1)-(1^1) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit ordinului de plată nr. 200 din 04.07.2025, reclamanta a achitat taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, conform Legii taxei de stat nr.213/2023 (f. d. 2).

Conform mandatului seria MA nr. 2301169 din 08.07.2025, reclamanta A.P.L.P. nr. 54/35 COOP a fost reprezentată în proces de către avocatul Condurari Andrian, iar conform ordinului de plată nr. 65 din 07 martie 2025, a achitat asistenţa juridică în mărime de 2 000 (două mii) lei, fapt confirmat şi prin raportul avocatului asupra activităţii aferente acţiunii înaintate (f. d. 2a-3, 8).

În condiţiile normelor legale enunţate supra, dat fiind că, acţiunea reclamantei a fost admisă integral, instanţa va încasa în mod solidar de la Sîrbu Natalia *****, Sîrbu Serghei ***** şi Sîrbu Alexandr ***** în beneficiul A.P.L.P. nr. 54/35 COOP cheltuielile

judiciare în mărime de 2 200 (două mii două sute) lei, compuse din 2 000 (două mii) lei asistenţa juridică şi 200 (două sute) lei taxa de timbru.

Totodată, în condiţiile normelor legale reliefate supra, instanţa dispune încasarea în mod solidar de la Sîrbu Natalia *****, Sîrbu Serghei ***** şi Sîrbu Alexandr ***** în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

În conformitate cu prevederile art. art. 82, 94, 96, 238-241, 276² -276⁴ Cod de procedură civilă al RM, judecătorul,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de A.P.L.P. nr. 54/35 COOP către Sîrbu Natalia, Sîrbu Serghei şi Sîrbu Alexandr cu privire la încasarea datoriei şi cheltuielile de judecată.

Se încasează în mod solidar de la Sîrbu Natalia ***** a. n. *****, IDNP: *****, Sîrbu Serghei ***** a. n. *****, IDNP: ***** şi Sîrbu Alexandr ***** a. n. *****, IDNP: *****, cu domiciliul în *****, în beneficiul A.P.L.P. nr. 54/35 COOP, cu sediul în *****, IDNO: *****, datoria pentru energia termică în mărime de **4 357, 67 (patru mii trei sute cincizeci şi şapte) lei, 67 bani**.

Se încasează în mod solidar de la Sîrbu Natalia ***** a. n. *****, IDNP: *****, Sîrbu Serghei ***** a. n. *****, IDNP: ***** şi Sîrbu Alexandr ***** a. n. *****, IDNP: *****, cu domiciliul în *****, în beneficiul A.P.L.P. nr. 54/35 COOP, cu sediul în *****, IDNO: *****, cheltuielile judiciare în mărime de **2 200 (două mii două sute) lei**, compuse din 2 000 (două mii) lei pentru asistenţa juridică şi 200 (două sute) lei, taxa de timbru.

Se încasează în mod solidar de la Sîrbu Natalia ***** a. n. *****, IDNP: *****, Sîrbu Serghei ***** a. n. *****, IDNP: ***** şi Sîrbu Alexandr ***** a. n. *****, IDNP: *****, cu domiciliul în *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de **250 (două sute cincizeci) lei**.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecătorul
Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) Victoria BOGOMOLOVA